

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecători: Toma Nadejda, Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Sinița Ghenadie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020 și a sentinței Judecătorei Bălți (sediul Central) din 24 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Sinița Ghenadie XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:

prima instanță: 13.03.2019 – 24.06.2019

instanța de apel: 16.07.2019 – 15.01.2020

instanța de recurs: 05.05.2020 – 21.10.2020

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 24 iunie 2019, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Sinița Ghenadie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, iar cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul farmaceuticii pe un termen de 3 (trei) ani;

- art. 217 alin. (2) Cod penal, iar cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Sinița Ghenadie i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 2 (două) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul farmaceuticii pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90¹ Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite lui Sinița Ghenadie, a fost suspendată parțial, urmând că acesta să execute pedeapsa închisorii pe un termen de 1 (unu) an și 1 (una) lună în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea părții rămase a pedepsei cu închisoarea stabilite de 1 (unu) an și 1 (una) lună, să fie suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a lui Sinița Ghenadie cu condiția că acesta, în perioada de probațiune, nu va săvârși și alte infracțiuni și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost admisă solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată, fiind dispusă încasarea din contul lui Sinița Ghenadie în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 3 360 (trei mii trei sute șaiszeci) lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Sinița Ghenadie, în comun cu o altă persoană în privința căruia cauza penală a fost disjunsă, cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, acționând în mod intenționat și urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a drogurilor, cu scop de înstrăinare și obținerii unor profituri de pe urma activității în cauză, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social periculoase, coordonând și repartizând rolurile între ei, în vederea comiterii infracțiunii privind circulația ilegală a drogurilor, care ulterior le înstrăina contra plată personal, precum și prin intermediul altor coparticipanți, diverselor persoane din mun. Bălți și alte localități ale țării, în următoarele circumstanțe: la data de 29.06.2018, Sinița Ghenadie, aflându-se în XXXXX, a înstrăinat un pachet din polietilenă cu masa vegetală mărunțită uscată de culoare verde și miros specific, contra sumei de 200 lei unui agent sub acoperire în cadrul măsurii speciale de investigații - achiziția de control.

Conform raportului de expertiză nr. 34/122-R-667 din 20.11.2018, s-a stabilit că masa vegetală uscată, mărunțită, de culoare verde, este marijuana în care a fost depistat componentul narcotic activ - tetrahydrocannabinol, prin urmare, se atribuie la droguri. Greutatea substanței narcotice marijuana este de 1,383 g. Marijuana este inclusă în Lista nr. 1, Tabelul nr. 1 „Substanțe narcotice și psihotrope care nu se aplică în practica medicală” aprobate prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05.10.2004.

Tot el, acționând în mod intenționat și urmărind scopul înfăptuirii circulației ilegale a drogurilor în proporții mari, fără scop de înstrăinare, precum și conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând și dorind survenirea consecințelor social-periculoase, într-o perioadă și timp nestabilă, într-un mod nestabil de organul de urmărire penală, a dobândit o cantitate de droguri în proporții mari pe care, ulterior, în perioada anului 2018, ilegal o păstra pentru propriul consum la domiciliul său.

Astfel, la data de 11 decembrie 2018, în procesul efectuării percheziției la domiciliul lui Sinița Ghenadie pe adresa: XXXXX, str. XXXXX, XXXXX a fost depistată și ridicată o sticlă de masă plastică cu partea de jos tăiată, cu depuneri de cafea și miros specific.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-1264 din 17.01.2019, s-a stabilit că în depunerile de culoare brun-cafenii de pe suprafața internă a fragmentului de butelie și capacului, ridicate în cadrul percheziției de la domiciliul lui Sinița Ghenadie, pe adresa: XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, s-a depistat tetrahydrocannabinol care reprezintă rășină de cannabis în cantitate de 0,082 g, prin urmare, se referă la substanțele stupefiante adică în proporții mari care sunt incluse în Tabela 1, „Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicinale” Lista nr. 1 „Substanțele psihotrope”. Rășina de cannabis este inclusă în Tabelul I „Substanțele stupefiante și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicinale”, Lista nr. 1 „Substanțe stupefiante”, aprobată prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 05.10.2004 și Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23.01.2006.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza:

- art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, *circulația ilegală a drogurilor, manifestată în procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea sau alte operațiuni ilegale cu droguri sau cu analogi ai acestora, săvârșite în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a drogurilor sau analogilor acestora, comisă de două și mai multe persoane, în proporții mari;*

- art. 217 alin. (2) Cod penal, *circulația ilegală a drogurilor, exprimată prin procurare și păstrare ilegală a drogurilor, în proporții mari, fără scop de înstrăinare.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. Procurorul a atacat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Sinița Ghenadie să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal, iar cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul farmaceuticii pe un termen de 3 (trei) ani, precum și să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, iar cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ai stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni. În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabilită lui Sinița Ghenadie pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 2 (două) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 90¹ Cod penal, din pedeapsa stabilită de 2 (doi) ani și 2 (două) luni, a-i stabilită perioada de executare a

pedepsei în închisoare pe un termen de 1 an și lună, iar restul termenului de 1 an și 1 lună a fi stabilită perioada de probațiune cu suspendarea parțială a executării pedepsei. A fi aplicată pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de exercita activitate în domeniul farmaceuticii pe un termen de 3 (trei) ani. A dispune încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 3360 lei.

În argumentarea apelului a invocat că pedeapsa aplicată față de inculpat este vădit neproportională faptelor comise și urmărilor produse, cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal.

A menționat că în cadrul urmăririi penale au fost suportate cheltuieli legate de petrecerea expertizelor judiciare și anume: raportul de expertiză judiciară nr.34/12/2-R-1264 din 17.01.2019 - 1680 lei. (f.d. 12-14 d.p.nr.2019040347) și nr.34/12/2-R-667 din 20.11.2018 - 1680 lei (f.d. 43-46, vol. I d.p. nr.2018041649).

3.2. Avocatul Grimailo Nelea în numele inculpatului Sinița Ghenadie la fel a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, cu adoptarea unei noi soluții prin care lui Sinița Ghenadie să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate - cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, precum și scutirea inculpatului de la plata cheltuielilor de judecată în mărime de 3360 lei.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale înfăptuită de către prima instanță, pe care o consideră prea aspră, precum și în partea încasării din contul inculpatului Sinița Ghenadie a cheltuielilor de judecată.

Instanța de judecată nu a apreciat dacă scopul pedepsei aplicate poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoare. O condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, constituie concluzia instanței, că dacă nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului. Aici, instanța de judecată nu a ținut cont de condițiile expres prevăzute în lege la compartimentul individualizării pedepsei, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, greșit a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc numai prin izolarea inculpatului de societate, considerând că acesta urmează să execute real pedeapsa închisorii stabilite, or, corectarea inculpatului este posibilă fără privarea acestuia de libertate.

Încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului este una ilegală și neîntemeiată. În acest sens a remarcat, că potrivit prevederilor art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau

dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Astfel, ținând cont de faptul că inculpatul Sinița Ghenadie nu este angajat în câmpul muncii, are la întreținere un copil minor și soția are grad de dizabilitate, a considerat apelantul că încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 3360 lei ar influența substanțial asupra situației materiale a familiei acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, apelurile au fost respinse ca nefondate cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că prezenta cauză a fost judecată de către prima instanță conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza urmăririi penale, conform cererii depuse personal până la începerea cercetării judecătorești de către inculpat.

Instanța de apel a statuat că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 217¹ alin. (3) lit. b), f) Cod penal și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

În opinia instanței de apel, prima instanță ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, corect i-a stabilit inculpatului Sinița Ghenadie pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 2 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul farmaceuticii pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90¹ Cod penal, executarea pedepsei închisorii stabilite lui Sinița Ghenadie, a fost suspendată parțial, urmând că acesta să execute pedeapsa închisorii pe un termen de 1 an și 1 lună în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea părții rămase a pedepsei cu închisoarea stabilite de 1 an și 1 lună, să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Referitor la argumentele avocatului în privința dezacordului cu încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului Sinița Ghenadie în beneficiul statului, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a stabilit că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, iar obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine

acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli.

De asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Astfel, stabilindu-se cu certitudine vinovăția inculpatului Sinița Ghenadie de săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a achita în bugetul statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

Instanța de apel a menționat, că sunt absolut neclare cerințele procurorului din cererea de apel, care a solicitat aceeași pedeapsă, care a fost stabilită de prima instanță, expunându-se doar asupra termenului de probă care urmează a fi aplicat inculpatului.

Instanța de apel a considerat, că o atare solicitare este absolut nefondată, contravine prevederilor art. 90¹ alin. (5)-(7) Cod penal, din conținutul cărora cert rezultă, că în cazul aplicării respectivei norme penale se stabilește o perioadă de probațiune.

5. Nefiind de acord cu soluțiile instanțelor de fond, avocatul Vlas Elena în numele inculpatului, invocând prevederile *art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală*, a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Sinița Ghenadie să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, iar solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului să fie respinsă.

5.1. În argumentarea recursului partea apărării a menționat că:

- soluția instanței de apel în latura penală, în partea individualizării pedepsei penale, este prea aspră întrucât instanța urma să ia în considerație circumstanțele atenuante pe caz, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, examinarea cauzei în procedura simplificată, faptul că are la întreținere un copil minor și soție cu grad de dizabilitate, care nu poate lucra;

- la stabilirea pedepsei instanța trebuie să țină cont de scopul legii penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia;

- ținând cont de persoana inculpatului, de faptul că a conștientizat cele comise, consideră apărarea că în cazul lui Sinița Ghenadie este posibilă suspendarea integrală a executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în termenul de probațiune, prin comportament exemplar și muncă cinstită să îndreptească încrederea ce i s-a acordat și va

oferi o mai bună protecție intereselor societății, decât izolarea lui de societate;

- în opinia recurentului, instanța de judecată nu a identificat în mod corespunzător mărimea pedepsei aplicate.

- recurentul nu este de acord nici cu încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, considerând că acestea urmează a fi suportate de către stat.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Lecturând conținutul recursului, Colegiul penal reține că de către avocatul inculpatului a fost indicat în calitate de temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Însă, din conținutul argumentelor expuse, Colegiul penal atestă că partea apărării apreciază ca fiind prea aspră pedeapsa aplicată de instanța de apel, invocând de fapt că instanța eronat a stabilit circumstanțele cauzei care individualizează pedeapsa aplicată, solicitându-se aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, prin urmare această poziție se circumscrie temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Astfel, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că inculpatul a comis două infracțiuni, dintre care potrivit art. 16 Cod penal, o infracțiune este ușoară și a doua este gravă, ambele fiind comise cu intenție, prin urmare instanța de fond și instanța de apel a motivat iraționalitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în speță inculpatul beneficiind deja de suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal conchide că prima instanță, stabilind noile limite ale pedepselor, conform *art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală*, prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, și anume prin cumulare parțială, corect a stabilit pedeapsa definitivă sub formă

de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 2 (două) luni, dintre care inculpatul urmează să execute real doar 1 an și 1 lună, în rest fiind dispusă suspendarea condiționată pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani.

În opinia Colegiului penal instanțele inferioare corect și legal au stabilit pedeapsa inculpatului, precum și modalitatea de executare a acesteia, motivându-și în mod temeinic soluția în acest sens, iar argumentele recurentului cu privire la aplicarea art. 90 Cod penal sunt declarative, deoarece nu conțin o motivare a solicitărilor cu referire la circumstanțe concrete ale cauzei.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că alegațiile recurentului cu privire la comiterea erorii de drept, individualizarea contrară prevederilor legale a pedepsei stabilite inculpatului, sunt vădit neîntemeiate, întrucât însăși recurentul nu a identificat și nu a expus în recurs care anume prevederi legale au fost încălcate de către prima instanță și instanța de apel la individualizarea pedepsei.

Colegiul penal reiterează că la stabilirea tipului, măsurii și modului de executare a pedepsei, atât prima instanță cât și instanța de apel au ținut cont de prevederile art. 7, 16, 75-78, 84 Cod penal, soluțiile fiind motivate corespunzător circumstanțelor cauzei, corect concluzionând că scopul pedepsei poate fi atins doar cu executarea reală a unei părți din pedeapsa cu închisoare stabilite lui Sinița Ghenadie, aceasta fiind proporțională și echitabilă faptelor intenționate comise de către inculpat.

Reieșin din cele expuse supra Colegiul penal conchide, că la stabilirea pedepsei inculpatului Sinița Ghenadie, pentru infracțiunile comise, instanțele de fond nu au comis erori de drept ce ar afecta soluția, pedeapsa aplicată și modul de executare a acesteia fiind corect stabilite, cu respectarea exigențelor legii, iar alegațiile apărătorului expuse în recursul ordinar sunt vădit neîntemeiate.

Cu referire la solicitările recurentului privind necesitatea respingerii cererii părții acuzării de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, Colegiul penal reține că prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018 (publicată în Monitorul Oficial cu nr. 40-47 art. 108 din 09 februarie 2018), a fost abrogat alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat, iar în sensul dat urmează a fi notat că potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Având în vedere că cheltuielile judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză din 17 ianuarie 2019 și din 20 noiembrie 2018, compensarea cărora a fost solicitată din contul inculpatului, au fost suportate după intrarea în vigoare a prevederilor Legii nr. 316 din 22 decembrie 2017 și ținând cont că nu au fost constatate careva impedimente privind încasarea din contul inculpatului a respectivelor sume, se ajunge la concluzia că soluția instanței de apel raportată la prevederile art. art. 227, 229 alin. (1)-(3), 143 Cod de procedură penală, este corectă și motivată.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei recurate, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Sinița Ghenadie, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Sinița Ghenadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui Sinița Ghenadie XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **20 noiembrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Guzun Ion